

Хитрости на Височайши

Ц. Ты, ако ненаправишиз да видя това, ще повелѣ да те вѣатъ силно.

Б. О злополѣчїе, и злощастїе на дворятъ!

Хитрость Бертóлдова за да сѣ не вѣе.

Отишълъ Бертóлдовъ, и вдигналъ едно ведро съ млѣко, и внесълъ го скръшомъ въ Царската Одаа попладнина, и затворилъ сичките прозорцы: а Царьо безъ да знае, като влѣзналъ въ Одаата си, стъпилъ въ ведрото съ млекото, и преобвърналъ го и исипялъ, и малко останало да падне съ Очите си на землата. За което, като са разгнѣвилъ, повелѣлъ да отворятъ прозорцыте; и като видѣлъ млѣкото разлѣно на землата, и какъ са оударили въ ведрото, за почнѣлъ да вѣка, и дѣмѣлъ:

Ц. Кой е търналъ това ведро съ млѣкото въ Одаата ми, и затворилъ прозорцыте за да са препаня?

Б. Азъ, азъ го направихъ, за да ти покажѣ какъ денъ е най вѣлъ, и почисть отъ млекото. Защо ако млекото вѣше повѣло отъ деньятъ, то щеше да ти свѣтне въ Одаата, и нещеше да са оудариши въ ведрото, както направи.

Ц. Ты си единъ лѣкавъ Селѣчанинъ, и на сека кошница намѣряшиз превѣзлото. Ами кой е Оній, що и-де тѣка? той е, както са вижда единъ провѣденъ отъ Царїцата, и дръжи едно писмо въ рѣката си. Оттеглиса малко на една страна, за да развѣмѣ що дѣмѣ.

Б. Азъ си стивѣмъ, но дано да не бѣде лѣшава вѣсть за мене.